

SGS naar Spanje.

Het meest vreselijke vakantieoord wat je kunt bezoeken is, naar verluidt, Benidorm in Spanje. Veel dagen zon, een boulevard waarbij je volledig het zicht op het binnenland ontnomen wordt door hoge gebouwen waarin allerlei hotels gehuisvest zijn, een ware koopgalerij van winkeltjes, terrasjes waar je heerlijk kunt eten, dancings waar je tot in de vroege morgenuurtjes met de voetjes van de vloer kunt en een strand met zand.

Daar moet je dus als rechtgeaarde SGS-er niet wezen. Om die reden hadden wij domicilie gekozen in het appartementenhotel Venus Albir in Albir. Albir is een kuststadje 6 km ten noorden van Benidorm gelegen, met een kiezelstrand, veel huizen en zelfs appartementgebouwen, die echter geen van alle hoger gaan dan vier verdiepingen. Veel winkeltjes en terrasjes, zowel aan de boulevard aan de zee kant als aan de hoofdstraat waarlangs wij van het hotel naar de zee moesten. En, Albir heeft een cricketveld.

Deze hoek van Spanje wordt bewoond door veel Engelse toeristen, bejaarden die hier overwinteren en jongere ex-pats die hier de contacten voor de eerstgenoemde groepen verzorgen. Natuurlijk nemen die Engelsen hun gewoontes mee, in de vele pubs hoef je geen wedstrijd van een Engels voetbal elftal te missen. Er is ook een Hollands café. En er is een Hollandse slager met prima rookvlees en een echte, Amsterdams aandoende snackbar met Nederlands menu.

Het Columbus Oval prepareren voor cricket

Midden in Albir vind je een terrein waar een rond grasveld ligt en waar in de ochtend tot 12.00 uur de golfers hun drive kunnen oefenen. In de middag is dit het domein van de cricketers. Midden in dat veld ligt een betonnen strip waar tapijtleggers een groen tapijt op hebben vastgelijmd en daar kun je op spelen. Welcome to the Columbus Oval. De snellere bowlers vinden hier nog wat hulp van een zo af en toe laag blijvende bal. De slow bowlers ontdekken dat een wicket bowlen door de bounce vrijwel onmogelijk is. Sta je aan de ene kant van het veld dan zie je aan

de andere kant een bord met daarop de tekst “135 m”, best wel ruim dus. Voor de zekerheid is er voor de golfers nog een net achter gehangen van circa 20 m hoog om de long-hitters binnen het veld te houden. Hier komen we later nog op terug.

Woensdag 12 oktober verzamelden 25 SGS-ers met partners zich om half acht in de ochtend zich op Schiphol waar wij als groep ingecheckt waren. Een enkele laatkomer daargelaten waren we vlot door de douane en onderweg naar Spanje. Tijdens de vlucht waarschuwde de gezagvoerder ons dat we een prima vlucht zouden hebben maar dat wij bij de landing vol in de remmen zouden gaan en hij hield woord. Dat scheelde weer een eind taxiën. De douane werd ook deze keer vlot doorlopen. Dirk had per koppel van vier mensen een Ford Fiesta geregeld. Gelukkig was Johan Vriezen al eerder gegaan en was hij zo vriendelijk ons op Alicante te komen halen waardoor we wat extra bagageruimte hadden. Via de kustweg gingen we vervolgens naar onze bestemming.

Toermanager Dirk regelt de auto's

PALAUVER!!!

Om 17.00 zouden we palaver hebben bij het zwembad. Slechts een enkeling die belangrijker andere zaken had te regelen ontbrak. Onder het genot van een welkomstdrankje werden de paaltjes neergezet en werden afspraken gemaakt, waarna men in kleinere groepjes een avondmaaltijd ging veroveren. De appartementen zijn prima. Ingericht voor vier personen per appartement, met hier en daar een kurkentrekker, in andere appartementen weer wat anders en ingericht met bouwmaterialen die in de streek zelf gewonnen worden. En met airco.

Donderdag 13 oktober vroeg in de morgen werden wij gewekt door formidabele donderslagen. Dat zul je nu hebben. Heeft Spanje te lijden onder de ergste droogte sinds mensenheugenis. Nu gaan de hemelsluizen open als wij er zijn. Bewoners van de derde verdieping beleven, als zij even voor een plaspauze het bed uitkomen, een kleine schrik. Zij stappen uit het bed zo in het water. De regen is overvloedig geweest en er zijn geen drempels tussen galerij en appartement. Hierdoor loopt het water onder de deur door het appartement in tot in de slaapkamer.

Deze eerste dag staat in het verkennen van de directe omgeving en inkopen doen. De weg naar het veld wordt verkend en we komen tot rust. 's Middag een beetje zwemmen in zee. Het lopen op het kiezelstrand is voor velen van onze voeten een bezoeking. Een lokaal winkeltje met de juiste sandalen had daarna een goede omzet.

Vrijdag 13 oktober. De eerste wedstrijd. The Forty Club of Spain is onze tegenstander. En wie komt daar bij aanvang van de wedstrijd keurig met jasje dasje binnen lopen? Ons lid Koos Goos. Handjes schudden gezellig praten voor we beginnen.

Jerry nodigt Raimond uit voor de toss die Raimond wint. Raimond kiest voor batten waarna Jerry zegt graag tijdcricket te willen spelen. Raimond gaat akkoord en blijft bij zijn keuze om eerst te gaan batten.

Op het laag blijvende wicket komt de score maar moeizaam op gang. Toch weten we uiteindelijk een totaal van 179 runs in 52 overs te bereiken. Jaap du Pon, 59 runs, had een goede dag. Verder ook van Dirk Coster (19), Roelof Kruijshoop (25) en Stef Egging (20) mooie bijdragen.

Bij de Engelsen vallen op goed bowlen van Salim de eerste wickets snel, maar ook daar komt herstel. Na het ingaan van het laatste uur moeten er nog een 70 tal runs gescoord worden. En die komen er uiteindelijk twee overs voor het einde. Salim, in zijn debuutwedstrijd op tour en Arthur, de oude rot, deden met beiden twee wickets wat ze konden.

De derde innings kunnen we kort over zijn. Gauw werd er een man-of-the-match fles uitgedeeld aan Jaap waarna de Engelsen wegvlogen. Raimond hield er nog net genoeg bij elkaar om een dankwoordje te kunnen spreken en een SGS- schildje te overhandigen. Gezellig samen een biertje drinken doen deze jongens niet aan mee. Wij wel. Bier (Amstel) zat er voorlopig voldoende in het fust. Barman Dennis beheerste het Engelse trucje om de pint glazen bijna zonder schuim vol te tappen. De voorraad witte wijn was echter precies een fles, hetgeen niet voldoende was. Daarom vertrokken wij snel naar andere gelegenheden om dit gemis hier goed te maken. Maar het moet gezegd worden. Dennis leerde snel, de volgende wedstrijden was er steeds voldoende.

Napraten!!

Zaterdag 14 oktober speelden we tegen het zaterdagteam van Alfaz del Pi Cricket Club een 40 over wedstrijd. Alfaz heeft een mix van wat jongere spelers en ouderen. SGS gaat eerst fielden en houdt de score beperkt tot 123 runs. Jaap had deze keer met de bal succes (4/17). Ons antwoord was niet goed, slechts Daniel (17) en Theo (29) met een noemenswaardige bijdrage, maar werd wel spannend. In de laatste over met nog twee runs achterstand viel het laatste wicket door een run out.

Dennis had genoeg ingeslagen waardoor we gezellig op het veld bleven borrelen. Ook deze keer echter zonder tegenstanders.

Zondag 16 oktober speelden we tegen het zondagsteam van Alfaz del Pi cricket Club. Weer een veertig over wedstrijd en weer wint Raimond de toss. Eerst battend komen wij tot 168 runs waarbij de meest substantiële bijdrage deze keer van Alexander de Geer (33) komt. Ton Eldering (25), Raimond (28), en Arthur (27) ook in de dubbelen. De Spaanse wickets vallen regelmatig en het scoretempo ligt tot enkele overs voor het target redelijk op tempo. Dan komen de laatste batslieden aan de beurt, waarbij het scoringstempo duidelijk onder het asking rate zakt. Cees helpt ze ongewild een handje en produceert een 38ste over waarin hij, geheel zelfstandig zonder hulp van de batsmen, 7 runs aan het Engelse totaal toevoegt, en opeens zijn er nog drie runs te gaan in twee overs. Arthur blijft de rust zelve en Johan helpt hem met een snelle stumping op de vijfde bal aan zijn derde wicket. De eerste overwinning is binnen.

Johan Cruijff schoen

Dadels!!

Kaarsje(?) branden!!

Maandag 17 oktober is een dagje voor toeristische uitstapjes. Wij kiezen met zijn twaalfen voor een bezoek aan Elche. Hier bekijken we schoenenfabriek Pikolinos, die zijn bedrijf op ecologische leest geschoeid heeft. We zien een door Johan Cruijff gesigeneerde schoen en proeven een dadel likeur. Vervolgens bekijken we Elche zelf, bewonderen en beklimmen de kerk en wandelen door de palmentuin. Het is voor het eerst van mijn leven dat ik een kerk bezoek waar echte kaarsjes vervangen zijn door elektrische lampjes. Als je een muntje in een gleuf gooit gaat het elektrische equivalent van een kaarsje branden. Veel gevoel zit hier niet meer aan.

Dinsdag 18 oktober spelen we tegen het mid week team van Alfaz del Pi cricket club en we merken dat het weekend hier erg lang is. Vele zelfde spelers zien we weer terug. Theo heeft het trucje van de toss winnen nu ook door en we batten weer eerst met 237 runs als resultaat. Johan en Theo komen beide net te kort voor hun 50: respectievelijk 1 en 2 runs. Ook

de bijdragen van Cees van Lennep (37), Alexander (23) en Joep Hesseling (22) zijn het vermelden waard.

Het eerste wicket valt vlot maar dat blijkt niet direct een voordeel te zijn. David komt als nieuwe batsman naar de wickets en, hoewel hij in alle wedstrijden tot nu toe geen deuk in pakje boter heeft kunnen slaan, deze keer lukt hem dat aardig, met 104 runs wordt hij topscorer. Aan de andere kant stond een left hander die hier een weekje vakantie komt houden en in Engeland normaal A klasse competitie speelt. Met zijn tweeën weten ze het benodigde tempo goed vol te houden. Onze left hander gedraagt zich bijna de gehele wedstrijd beleefd, totdat Eric Trietsch in de strijd geworpen wordt. Dan laat hij zijn echte kunnen zien en de bal wordt op drie achtereenvolgende deliveries hoog in het eerder genoemde net voor zes geslagen. De vierde bal krijgt hij op zijn kantje wat een mooie vang op point oplevert. In de volgende over wordt ook David aan de boundary gevangen, Alexander heeft net de tijd om een stap te nemen om in de lijn te komen van een bal die niet hoger dan tien meter geweest is. Dan blijkt dat dit ook echt de enige twee batters in hun gelederen waren. Er vallen nog drie wickets voor de onvermijdelijke overwinning hun deel is.

Eigenlijk de minst interessante wedstrijd van de tour. Beide rungetters werden in totaal vier keer gemist. Als we de vangen hadden vastgehouden, dan hadden we ruim gewonnen.

Deze keer wel speeches na afloop en dassen voor de diverse prestaties die er geleverd zijn.

Gewonnen prijzen

De twee organisatoren Clive en Dirk

Kippenpoten eten op de galerij.

Hoewel na deze ceremonie de Engelsen zich snel terugtrokken bleef het nog enige tijd gezellig. We moesten echter ook naar huis want onder aanvoering van Judith werden er voor vijf en twintig man kippenpoten in de ovens klaargemaakt. De appartementen zijn bedoeld voor vier personen maar rond 23.00 uur zitten we zijn allen (circa 20 man) in het appartement van Maarten en Anja. Enkelen waren direct na het eten in het Hollandse café naar PSV gaan kijken

Woensdag 19 oktober. In de nacht heeft een enorme bui het land onder water gezet. Niet erg, want we gaan voor een familie-uitje naar Guadelest. Eric en Maarten roepen dat ze een benzinepomp nodig hebben maar die kwamen we niet tegen. We besluiten daarom hun auto maar ergens te laten staan en de mensen te herverdelen over de andere auto's. Joep en Daniel proeven ondertussen de granaatappels die Daniel niet goed bekomen. Alexander heeft ons beloofd dat wij in Benimantel heerlijk zullen gaan lunchen en hij heeft niets teveel gezegd. Sneu voor Daniel dat de granaatappel verkeerd is gevallen maar de tapas zijn op de foto gezet en Daniel heeft later dus in ieder geval van de plaatjes kunnen genieten.

Lunch in Benimantel

Guadelest

Guadelest is een toeristenpleisterplaats bij uitstek. Het plaatsje heeft 700 inwoners en krijgt per jaar 2 miljoen gasten over de vloer. In de 14^e eeuw lag het op de grens van door de Moren en christenen beheerst gebied. Het op een bergtop gelegen kasteel is in de 17^e eeuw door een aardbeving verwoest. Het heeft iets knus en, hoewel toeristisch, heeft het niets beknellends. In Albir zou een wedstrijd gespeeld worden door de Welsh-over-50s die echter niet door kon gaan omdat er teveel water op het veld staat. Deze rustdag komt dus goed uit.

Donderdag 20 oktober. Onze laatste wedstrijd. Nu de revanche tegen de Forty Club. Na de wedstrijd zullen wij uit gaan, naar de show in het Benidorm Palace waar we ook zullen eten. We moeten dus op tijd weg en spelen daarom voor de variatie veertig overs en we gaan eerst fielden. We bowlen goed en houden de score op 132 runs.

Ons antwoord is onder de maat. Binnen 5 runs liggen drie wickets plat. Alexander (14) en Raimond (23) brengen herstel en de score naar 60 runs in 15 overs. Maar dan grijpt de umpire in en stuurt eerst Raimond en even daarna Alexander naar de kant voor LBW. Alhoewel er daarna nog wickets vielen halen we toch de winst binnen voor het verlies van 8 wickets. Maarten was met 52 not out niet te stuiten. Een kort biertje tot slot, er is ook niet meer. We hebben het vat leeg.

Na douchen en oprispen gaan we in colonne onderweg naar Benidorm. Twee auto's konden het tempo niet volgen en die eindigen op de boulevard van Benidorm. Hebben zij geluk, zien ze dat ook eens. De show is fraai, enkele mooie acts, gelardeerd met veel dans en ook voor jezelf de mogelijkheid om even los te gaan. Een gelegenheid die Joep volledig uitbuit. Een applaus van de gehele zaal is zijn welverdiende deel.

Na afloop wordt er door velen nog een afzakkertje gedronken op de bovenste verdieping. Hier lost Eric zijn belofte, om een cricketgedicht te schrijven, in.

Het waren heupen in mineur
En geur van minder, moeite,
Kroop op tot meer dan schouderhoogte.
De mannen zagen al te scherp
Hoe 't wezen van het helse spel
In wit hun schaduwkant beoogde.

De strijd om eer ging frank en fel
Klonk op de hese roep "*How's that ?!*"
Tot aan verkalkte grens. Men zag
De vinger, klapte zich zeker, want
Sneuv'len moest het volgend' bat.

Was 't captains plan of grillig lot
Dat rap vijf wickets vielen
En caps omhoog gesmeten ?
De innings was gedaan
Voor nog geen gros.
Men dorst zich winnaar weten.

Doch geur van minder waaide
De kansen generzijds. Nu werd gescoord,
Dan volgde vrees'lijk falen.
In gretig golven wendde zich 't fortuin,
Velde palen en gaf niet uit,
Spaarde levens en brak gegroeid geluk.
However, nothing really will go wrong
When playing with Still Going Strong.

Ook Joep heeft een verrassing. In Guadelest werden de sleutelringen met foto's van de diverse echtgenotes door hem gekocht. Onder treffende, amusante woorden werden die nu uitgedeeld. En zo werd het laat, of vroeg. Het is maar hoe je het bekijkt.

Vrijdag 21 oktober werd een dag van rustig uitslapen, met daarna een bezoek aan de markt van Alfaz del Pi waar je bijna alle talen van Europa hoorde behalve Spaans. Er werd gewandeld, en voor de die-hards, een tochtje naar het cricketveld. Een oninteressante wedstrijd werd daar gespeeld, absoluut ongelijke krachten. Maar er was wel weer vers bier.

Zaterdag 22 oktober ook een dagje voor toeristische genoegens. Voor Theo en Stef weinig interessant want er werd niet gecricket.

's Avonds werd in het restaurant een kliekjesborrel georganiseerd. Hiervoor moesten enkelen nog even gauw inkopen doen. Tijdens de borrel droeg Joep nogmaals het gedicht van Eric voor en reikte ook aan Roelof en Raimond een sleutelhanger uit. Allen gokten erop van wie de string was die in het zwembad dreef en Maarten probeerde hem met een muntje te claimen.

Zondag 23 oktober. De dag van vertrek. Johan en Anke vertrekken met een vroeg vliegtuig en worden weggebracht door Cees. De meesten kiezen voor een dagje Albir aan het strand. Roelof, Aly, Raimond en Judith kiezen voor een dagje Allicante. Dat hebben ze per slot nog geen van beiden gezien.

Theo en Salim speelden mee met Wales tegen het zondagteam van Alfaz del Pi. Beiden bowlden niet onverdienstelijk en namen elk twee wickets. Daarna lieten zij met batten zien, dat ze inmiddels aan de pitch waren gewend: Salim scoorde zijn eerste 50 en Theo bleef met 11 not out. De combinatie Wales-Nederland won dus.

Na het inleveren van de auto's checken we in en doden daarna nog enige tijd op het vliegveld. De terugvlucht gaat uitermate voorspoedig en een kwartier voor schema, maar wel om 23.45 uur, staan we op Schiphol weer aan de luggage belt. Hier wordt Dirk warm bedankt voor de organisatie en hij krijgt van de dankbare toergangers een nieuw horloge aangeboden.

Na een warm afscheid met beloftes over een spoedig te houden reunie spoedt iedereen zich de donkere, koude regenachtige nacht in, onderweg naar het eigen huis.

De Statistieken

	Matches	Innings	runs	Not out	Av	Wickets	runs	Av
Daniel Eldering	3	2	17		8,5	5	62	12,4
Ton Eldering	3	3	29		9,7	-	-	
Dirk Coster	4	3	26	1	13,0	-	-	
R. Kruijshoop	3	3	36		12,0	0	11	oo
Johan Vriezen	4	3	62		20,7	-	-	
Jaap du Pon	3	3	84	1	42,0	5	70	14,0
Raimond van den Berg van Saproea	4	4	70	1	23,3	2	115	57,5
Theo Straten	4	4	99	1	33,0	4	85	21,3
Salim Abdul Mohammad	4	3	17		5,7	5	127	25,4
Arthur van Lunszen	3	2	27	1	27,0	7	93	13,3
Stef Egging	4	3	29		9,7	-	-	
Joep Hesseling	3	2	22		11,0	3	40	13,3
Alexander de Geer	4	4	77		19,3	5	134	26,8
Maarten Ingelse	3	3	55	1	27,5	-	-	
Eric Trietsch	3	3	15	2	15,0	2	34	17,0
Cees van Lennep	3	3	40		13,3	0	25	oo
Extra	55		134			0	0	
			839			38	796	

Staannd vlnr: Joep Hesseling, Ton Eldering, Johan Vriezen, Alexander de Geer, Salim Abdul Mohammad, Eric Trietsch, Theo Straten, Roelof Kruijshoop, Stef Egging, Arthur van Lunszen, Spanish Umpire.
Zittend vlnr: Raimond van den Berg van Saproea, Maarten Ingelse, Dirk Coster, Daniel Eldering.
Inzet: Jaap du Pon en Cees van Lennep